

Universitätsbibliothek Paderborn

Annales Ecclesiastici

Jncipiens ab Anno Redemptoris DCC.XIV. perducitur vsq[ue] ad Annum
DCCC.XLII. quo & orta hoc sæculo in Oriente, debellata est penitus
Iconoclastia; vt planè qui Tomum hunc Panopliam dixerit aduersus impios
Iconoclastas, veritatis scopum attinget, Continet annos C.XXVIII.

Baronio, Cesare

Coloniæ Agrippinæ, 1624

Iesv Christi Annus 780. Hadriani Pap. Annus 8. Leonis IV. Imp. Annus 4.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15233

CHRISTI HADRIANI PAP. 7. 8.
LEONIS IV. IMP. 3. 4.
778-779.

Ecclesiast.

HADRIANI PAP. 8. 9.
LEONIS IV. IMP. 4. 5.
779-780.

non communis corpus & sanguine Domini nostri Iesu Christi, & conglutinatus allione sanguine regnante quoniam vix dominus misericordia de terra terrena eis frigore de regno infernali de mortuis transiit in loca lucis & leticie, in tabernacula abundans & infusa, & elega eis filios illis perata paterna, ut per suorum filium amitteret in Gentilium. Sequimus religiosa fiduciam Patrum, & nolite in Catholicis Fidei religiosis novis inducere scelos. Causae vobis venenorum errantia invenientur ferme non sed in iniquitate & veritate iudicantes fuisse facte considerare, & non quod dominus electio sui misericordia sapientia habita, & caritate Dei vestro in concordia pacis & vanitatem charitatis pergenit, etiamcum laude, & in misera cœlesti confusa vox iudicata domini & doctriæ gloria in ecclisia Dei, & in terra pax hominum beatitudinem tu domino precuerat gratia & subcomitum vobis, clementia, & in una opere boni fratres faciat, viri fratres dabo frumenta & fandipini Patres, huiuscque ad Scotos episcopatu alium, fuit Alcuini, qui & de eadem confessione sacramentaliter ad fæcere dices aures fratris solita in alijs epistolis in agi, si in omnibus agitans nouum haeresim. At de Alcuino voluit.

IESV CHRISTI
Annus 779.

HADRIANI PAP.

Annus 8.

LEONIS IV. IMP.

Annus 4.

ANNO V S sequitur septingentesimus septuagesimus annus, Indictione secunda, quo Carolus Magnus, ante quin pars expeditione proficisciatur in Saxoniam, in Villa Duria Synodus habuit ex more, sic primus que Dei sunt curam, quam bellica inchoaret. In ipso autem procœsi, expolente Roberto Abate sanctorum Vincentianorum Germani Parisiorum Episcopi concurvauit, quemorum monasterio pater Pipinus dona contulerat, bello inde adiecit. Exstet ipsum quidem oratione, quod qui interfici rebus a le scriptis (vt ipsi reflam) recitat, illi præmissis que de Episcopis atque Abbatis vel alijs se detectis que Regno diversi in locis præcesserunt, institutis, quibus habe subiectis Quibus dicitur patratus, Ligerim cuius regnum transiit ab alijs, & latet, que alio nomine Parisi regnum sibi regnabit. Tunc eis ad ipsos præcessant venerabili estebet, ab aliis canebat sancti Vincentius ac ostendit Germani petens quatenus præceptum immunitum sit ipsi Ecclesia, quoniam eum deum Petrus fecit etiam nouum suum præscriptum de his quos filii sue regis a maioribus firmavit, et autem huiusmodi.

Caroli gratia Rex Francorum & Longobardorum, ag-
tatum honoratum quibus Episcopu, Abbatu, Comitatu sua
aut urbibus nominis.

Si apponunt beneficia ad loca famularum Ecclesiæ vel sa-
crae dei patre monachis præcedunt ad atermum no-
bi præstulitne retro ibidem præfuturum confidamus, igitur co-
gnitis magnitudi fœni viriliter regna, qualiter venerabilis vero
tertius ab aliis de his ecclesiæ sancti Vincentii vel domino Germani, qui
præceptis corporis regnabit, clementiam Regis nostri accepta-
tum præceptum domini & genitoris natus bona membra Pipini lie-
gendo oblati regendum, vobis regnum inferum, qualiter pro-
pter nomen Domini benificium præfutile cognoscitur, ut anno fin-
gula quecumque, in lego nostra negocia ipsi familiæ loca perge-
rent, sicut eis Robertus abbas mercari voleret, tam ad iun-
citur compatria, quam pro reliqua necessitate et discructores, tam
extra legem quam cura, vel in diuina tua etiam, in aqua fons,
vel in persona, secum francia, non et in Austria quoque, in
lego, ut pro proprio, vel pro patre et valentine, nullum talionem
vel de carcere vel de carcere, neque de manu, vel de qual-
ibet redibitione exinde ad parentem sibi regi, nisi Abba discructo
perfidie que quam debet.

CHRISTI
LEONIS IV. IMP. 4. 5.
779-780.

378

Præterea prefeti precepto determinamus (quod perpetualiter manutinatur eis nobis) ut super illas partus, ne quod per curates tam vel ordinis quam à Aerisiana, vel Aerobicana, neque in Transito, neque in Dorfadie, vel Neomodo, neque per suos pontes, vel ad Canum Maxentium, fuit Parisi sine Ambato, neq; in Burgundia, vel in pago Tremonio, neq; in Seneno, vel per annes ciuitates vicinas, in nostro, propriis Christi regno, aut pagu, vel terris telamena exigitur, nec de novis, nec de carnis, neque de au-
maliis de cruce, exinde vel rotatuum vel pontatum, vel pul-
veratum, nec salutarium, nec corporatum, vel viam redemptio-
nem, quam scilicet nosse exinde possit sperare, nec vos aut invokeret
vel successores nostri ab eisdem regno atque exigitur, sed omnia
has propter nomen Domini ipse Abbas vel successores eius, servato
mora Ecclesia sancti Vincentii vel domini Germani habebant in-
dultum, & ad humanitas ipsius sancti loci proficiat in Augmen-
to.

Ad hanc etiam telamena illam quoniam Gerhardus Comes apud Villam nona in corte sancti Germani usq; fuit recipere, quia in nobis remeditum est, ut deinceps ad parentem sancti Gerardi, ut ipse telamena cum omni integritate in nostra eleemosyna ad luminaria officia Ecclesiæ recipiant arsis, aliquam refugiationem. Quam rebus adularitate, sancti Pontifices, natus ac processus, perpe-
nit temporibus valerianus manu propriæ signatione nobis scilicet studiis
miseretur. Data festo Kalendas Aprilis, anno undevicensimo Regni
nostræ, & quanto Patriarchatus nostri, datum die ultimo impalatio: re-
integratum vero Parigi, hanc etiam prælegit.

Hic ex more prius præatis officiis aduersus Saxones
Carolus profectus est quos illi ad eum debellandum perfa-
cile adiunxit aperirecentem flagitentibus illis, incru-
to bello Saxoniam, atque Ueltphaliam debellavit, rece-
pitique ab eisdem obtulit, firmatique rebus demò iu-
ramento, in Franciæ rediit, hanc Annales Francorum plu-
ribus, ex quibus & Regno non eadem affirmat.

De præcis Caroli Magni aduersis Saxones expiis ite-
rat agit Petrus Damiani in epistola ad Mainardum Epis-
copum Virbinatum, hucque ait inter alia: Godfredus plane
Larissimus Dux & Marchio nibi peribulat in propria regnum, ne-
pote Lotharingie belliaria continet, quemam Carolus imp. qualem
victum cum Rege Saxonum, qui Genitilitate adhuc detrahens
errare, bellum consumit. Et post hoc aliando sanè dum Ca-
rolus idem excelsa, ut afficit, intravit, atque fœle difundebat, pri-
pere vero quos de hac, sibi temus ignobiliter resiliunt: Rex Sa-
xonum qui tenebatur captivus, & remota procul ab Imperatore
mensa prædebat, talis per multum legitatem extitit: Dom. vestor,
inquit, Christus fœlē peribulat in pauperibus & regi, quaestio per-
suadet nos fœlē illi colla submittit, quem vor ita defecit, eis, nul-
lam bonorum reverentiam exhibet? At quod Imperator corde i-
punctum eruit, & ex ore gentilium hominum Evangelicam prodire
sententiam redemptor excepit. Hac ibi Petrus.

IESV CHRISTI
Annus 780.

HADRIANI PAP.

Annus 9.

LEONIS IV. IMP.

Annus 5.

379

III.

IV.

SAXONES

ET VVEST

PHALE

A CARO-

LO D E

BELLATI.

I.

MARTY-

RIA DI

SYRIA I

BAIRAC-

SIS II.

LATA.

nec

nec illo tempore defuerunt qui antiquos Martyres inuita confracta fuerint imitari, sed & fexus fragilior, robustior sit inuenitus: siquidem Christiane feminis complures excrevit de eius crudelitate triumphos, post innumera fuga pellea martyrum summa gloria conflumantes, vi dente, quod supra, restatur auctor.

II.
ECCL. S. & CHI
ETIACO
BIM. &
BARNA
CENS. ETC.
EVE.

Addit ad hanc præterea idem Theophanes, ab eodem Chrænacorion Princeps eccl. illius Christianorum Ecclesiæ solo sequitur idem factum Emesa & alij in locis Syriae velique Damascum; idem contra pacata contenta passi sunt Christiani, ut Christianæ religioni effici bene confutum, sicutus sanctæ Ecclesiæ. Hoc passa est Ecclesia Syriae, que habebat, qui angula quæ acciderunt Christianorum martyrum scriptis postea fari dedidit, e quendam ingens volumen ex ea confiditum sufficer, quæ hic per paucis notata ratiōne potius quæ narrata ex eodem auctore Theophane scripta prodimis.

Contra eam ex eadem auctore, hoc ipso anno Constantiopolis, defuncto Nicæcius Ecclæ his retrecto Patriarcha Claudio Idus Februario, subrogatum in locu eius. Unum generis Cyprum hoc circuim idem Iconoclastus. Ille etiam confitit Orthodoxum Ecclæ, ut propter erroris ducit, quod & mortis tempore tellatus est, vi too loco ducatur, qui autem ad hunc autem pertinet, idem Theophanes. Ut anno Idus Februario mortuo Nicæcius de qua fuit est. Contra napolenos Episcopos sanctam cœmum oram celebrata, made de Domina. Paulus honoribus genere Cyprus, vero & alijs cuiusque post plurimum propter heresim quod renegatur ex cœfatu, si multa competenter consecutus Patriarcha Constantinopolis. Scripte, cum re vera in uscire crederet, quæ sunt Catholicæ fideitatem ob timorem Imperatoris per quæ aggredientis cultores sacrarum imaginum, silentio tenobtengens, & communicans cum hæreticis, indignissimum festinatio illo indicabatur. Cum enim videtur Leonis Augusti agressionem esse perquisitum Christianos Catholicos, timore percussus, nunquam est auctor, quam corde crederebat, pandere veritatem: probè sciens id haud sibi licet abiecit vita diuina, iam pluribus Constantinoëbus postulatis ciuibus direxisse, & alij paulo post nobilibus viris eadem ex ea causa ingenti quoque ignominia affectis, de quibus hoc anno has ratiōne Theophanes.

III.
LEO IMP.
PERS. SE
QUITVR
CYLIO.
DIES SA
CHARIV
IMACI
NCM.

Ecclæ in
com. au
ral.

Meda vero oblonga dicta omnia ventus est Jacobus Prophætarius & Papia & S. Irenæus & Theophanes Coloniae Viria cum alijs religiosis variis, quæ quid inuenies adorantur. Tunc invenimus auctor, qui in locis S. Les persecutoribus patefecit, & hoc immensiter auctor & consol. & per medium tristius vincit ad propria ducit & se inuidit in Prætorio mandavit, ita quod moritur Theophanes. Confessio effectus, & coronam eum martyris confessus est, qui autem omnes post hunc obtutum probatis mortis ei inveniens, Paulus post vero, eodem anno, mense Septembri prie Leo mortuus est. Sed quod proxime causa præcessit horum ac coram damnationis audi.

Idem Leo Imperator media termiinarii scripturam dñi imaginem reperit in puluari recens sua teneat, quæ cum diligenter efficit contemplatus, inquit scimus eum dprehendere eas a S. Petri Paternitate, alij vero nonnulli primi eruntur, sive quid inuenies quod & exercitabut se pugnare, etiam similes addicunt. In veritate, tamen actus iniusti, sicut, rarus esse dicit, qui per eum corporis torturam huius, atq; intermissione scilicet ne se ex solatu dñsi suorum placuisse esset, conformater auctor eam a se non nisi a se repudiat, neq; postea rem cum ipsa habeat. Tunc accedit ut eam, quam diu nimis de auctor quodcumq; omni dir illam habuerit, deinceps illis fulminat. sed quomodo id acciderit ex Theophane ista auctor.

Eadem, mense Septembri, quæ tam imbuta in dñs dñe mortuus est Leo filius Constantini boi modo. Cuius auctor circa L.

pates per etiō, num adhuc remanentes habent. Et inveniunt oriant eam. Tunc exortus ratiocinatur, ut respondeat validitas eis, mortuus est, cum & prece, anima in corpore, sex, nec hoc, nec Theophanes. Amant quod talis respondeat, ut et collegio carbunclos pariter patens est, & illis eis eis est mortua.

Tunc inquit Theophanes, sicut his temporibus, inde quarta, transpedita curia filii suo, etiam ut auctor, primo dominus accepit. Mirabilis Deus propter suum, dum per viduum omnium & puerum omnium, ut puerum, tam imp. etiam competenter, & adhuc remanentes, non innotescit impinguo, ostendit. Quodcumq; hoc eodem anno lunulæ latitudine, quæ est exstinctio coniugationis, non nisi patet. Theophanes iste fuit regina veri dies superbi curia, cum non sine his longiori, angeli facientes quidam Senatorum, venientia Hispanorum Caesarum & Imperatorum flavas. Cum anno hunc nostrum patens fuit tentans Greciam, levigato & Bardus dubius frater Dromonius. Coniunctus Spataribus & Donibz exultatione & Hispanis, Rati Dromonius duxerat milites, et multo aperte, sicut si duxerit milia excolles regales.

Propter virtutes Cœlestes, et pœnas terrena, facilius & populo conuenienter in fiduciâ suâ. Tunc inveniunt, ut portaret, magis proinde Imperator, pœnas redit ad Ecclesiæ somma, concordia felicitate, quæ non marita sublaminata, breviter fætus alienus, & levissima remittitur. Hoc Theophanes, quæ soluta, non nisi invicti Arabes, qui militis Imperatoris omnibus derident in Romanum Imperium, sic ea fuisse Hispanorum Orthodoxorum primordia, post hoc veneranda.

Quodcumq; iste pœna, Principes bladitare exponunt,

& populo conuenienter in fiduciâ suâ. Tunc inveniunt, ut portaret, magis proinde Imperator, pœnas redit ad Ecclesiæ somma, concordia felicitate, quæ non marita sublaminata, breviter fætus alienus, & levissima remittitur. Hoc Theophanes, quæ soluta, non nisi invicti Arabes, qui militis Imperatoris omnibus derident in Romanum Imperium, sic ea fuisse Hispanorum Orthodoxorum primordia, post hoc veneranda.

Perocto est, qui statim decretu fuit ibi, non et alijs tamen diuersi forum ligare possimus. Sed hoc plenum. Tunc inveniunt, ut S. Silvanus in Pla, one non certis. Pœnas enim inveniunt, quæ non marita sublaminata, breviter fætus alienus, & levissima remittitur. Hoc Theophanes, quæ soluta, non nisi invicti Arabes, qui militis Imperatoris omnibus derident in Romanum Imperium, sic ea fuisse Hispanorum Orthodoxorum primordia, post hoc veneranda.

Ceterum iste pœna, Principes bladitare exponunt, & populo conuenienter in fiduciâ suâ. Tunc inveniunt, ut portaret, magis proinde Imperator, pœnas redit ad Ecclesiæ somma, concordia felicitate, quæ non marita sublaminata, breviter fætus alienus, & levissima remittitur. Hoc Theophanes, quæ soluta, non nisi invicti Arabes, qui militis Imperatoris omnibus derident in Romanum Imperium, sic ea fuisse Hispanorum Orthodoxorum primordia, post hoc veneranda.

Ceterum iste pœna, Principes bladitare exponunt, & populo conuenienter in fiduciâ suâ. Tunc inveniunt, ut portaret, magis proinde Imperator, pœnas redit ad Ecclesiæ somma, concordia felicitate, quæ non marita sublaminata, breviter fætus alienus, & levissima remittitur. Hoc Theophanes, quæ soluta, non nisi invicti Arabes, qui militis Imperatoris omnibus derident in Romanum Imperium, sic ea fuisse Hispanorum Orthodoxorum primordia, post hoc veneranda.

HAC Dñs annis operatus
alij genos operatos
accuerit, aliquo pacto
Pofremo vero,
permitt, addit Theop
de incipiente inuen
pulchra, quod cum or
rifico, que allert, nol
ignorat ut temporis pro
flam pueris narrat:
dum bonis fultus, pueris
et relevos, reperi
inter auctores, hec
etiam. Sub Confantu
me ridea, increbatur fe
sepiulcrum, eisdem qu
pum diuinitus re aetar

Sed ad res Occiden
tis anno Carolus M
s. Saxorum, in Saxoni
Synodus illi habuit, p
iam Baptismis initiat
capillo proficisci. Et
rus facta Apostolorum
dui Apololos Petrus &
Saxorum illi Chriftianis
tum habita facta ellent,
Hildegarde auctumur
Rome dicim Domes
ti autem anno celebra
Romæ. Hec Annæ Fra
Porto eti, qui statim
decreta fuerint ibi, non et
alijs tamen diuersi forum
ligare possimus. Sed hoc
plenum. Tunc inveniunt,
ut dñdibus Episcopali publicis
in aucta esse fundamenta
propositus est reges
s. Carolus telata diplo
Ecclesiam Olmaburgensem
& s. Crispiniani. Post hanc
annis Ecclesia Salingensem
pium Protomartyris Dec
Estatis b. a. facta. Hec ann
tum pariter anno ab eo
confructum Ecclesiam. I
quidem datum illi fuit
s. Guri fuisse.

Hac fuit cumabla Ec
clæ proficisci, ac dec
et. s. Gentilium fuit
virorum perficione in p
cum tandem armis Caroli
tum penitus abdicato cu
to redidit formam feni
tum virgine manu temente
Lam. Factum vero, ut cu
femorallis erroris penit
tum in hac vix temporis
et perfeccient idolo
deinde Imperatoris viu
in detinacionem res net
Sed quo tardius, eto prop
ponit postea excolare
s. euaria Fide Catholic
fum, ab autis legibus
lieni, à monachis
postea

REDA
GIVIT
DENE
PROFESS
SAVAS
IMAGI
NES.

IV.
MORTVR
LEO IMP.

Universitäts-
bibliothek
Paderborn

alia id genus operatus esse, ne pietas, que tamdiu copia eius
ascerat, aliquo pacto refureretur.

Potestem vero, quod item ad huius anni res gestas
pertinet, addit Theophanes admirationis dignam cuen-
tiam inscriptione inuenta in resoluta tunc temporis veteri his-
tori, quod cum omnem Graci quam Latini histori-
cique alterant, noluius praetermittere. Theophanes
agitur tunc temporis prosequutus historiorum, ita rem ge-
stam pacis narrat: *Hoc etiam anno in longa Thracie cum quadam
hunc fidem, innent arcam lapidem, quam cum expugna-
re & reuictare, reperit virtutem sanctam, & conglaciatas arcis
longat contumecias haec Christi vocavit ex Virgine Maria, Cre-
dente cum Sanctorum Constantino & Irene Imperatoribus, & soliterum
me ritebat. incepit fermo, Vatis alius eiusmodi fuisse
sequitur, quodcumque reperitur in eo vaticinum Cri-
pium dimittit re uelatum.*

Sed ad res Occidentales transferamus orationem hoc
eodem anno Carolus Magnus Fridericorum Rex firmaturus
res Saxonum, in Saxoniam abit, inquit Lippium venientem
Synodum illuc habuit, propagataque fide apud Barbaros,
iam Baptizatus initios, tenuerunt eum in Franciam, initio
capitulo proficiendi Romanum religionis causam, visitatim
in sacra Apostolorum Limina, acturisque gratias fan-
tas Apóstoli Petri & Pauli de consuertione Gentilium
Saxonum ad Christianam Fidem, simulique communica-
turum cum Hadriano Pontifice, qui in Synodo in Saxo-
nia habita statuta esset. Sic igitur ipse via cum Regina
Hildegarde utrumque tempore profecti in Italiam venientes,
Natalem diem Domini Ticini celebraverunt, frequen-
ti autem anno celebraturi sacratissimum diem Paschatis
Romam, hic Annales Francorum.

Porro etsi, qui statuti canones in ea Synodo, vel qui
decreta fuerint ibi, non extitunt, que docere nos potuerint,
ex alijs tamen duorum scriptorum assertioribus inter-
ligere fas est, postulamus in ea, in ea, non pri-
mariacita esse fundamenta Ecclesiae Offenburgensis, qui eis
in prosequutis res gestas Crantzus proposito. Ipsi
vero Carolus regalis diplomate, primum à fececcani
Ecclesiam Offenburensium in honorem sancti Petri Princeps
Apostolorum, & sanctorum Martym rum Crispini &
Crispiniani. Post hanc autem exequis licet in Episcopatu-
m Ecclesiae Saltingenensem, canique nomine S. Stephanus
Protomartyris Deo optimo maxime consecratis.
Exinde a circa sancti Melanchthi diaconi, in quibus alteri
hoc parente anno ad eodem Carolo Magno parvula esse
construxit. Ecclesiam Paderbornam, post annos vero
quoniam datum illi fuisse Episcopum ut suo loco di-
citur sumus.

Hac sunt cunabula Ecclesiae Saxonum, sive Euange-
lium proficitum, ac deferentium (ut superius dictum
est) cum Gentilium Iororum Anglo-Saxonum sanctorum
virorum perficimus in prædicatione labore recentulumus,
cum tandem armis Caroli in Christiana religione reten-
ti sunt, penitus abdicato cultu ipsorum idolii, nominis ro-
to, credendis formam fens super piceum fiantis, atq; ro-
tam viraque manu tenentes, quem Saturnum esse, dixer-
Latin. Factum vero, ut cum probi ambi Euangelio ef-
ficiunt, prili in erroris ponentes & erubefantes, quod fel-
liter in hac vique tempora, vniuersitate credente orbe, ipso
adire perferunt alieni idolatrias in detestationem &
pudore imperialis viu loquendi receptum fuerit inter eos,
ut in detestatione rei nefanda, folerent dicere, Krodo.
Sed quo tardius, eo propensius quam nostrarum verae re-
ligionem pollici excoluerent, vixi, ad nostram tempora, qui
bona clara Fide Catholica, proh dolor, heretici facti
sunt, ab auti legibus & Ecclesia Catholica se-
parati, ab auti monacho defecro & im-
postore seducti.

I E S V C H R I S T I,

Annus 781

ANXVS sequitur Redemptoris septingentesimus o-
ctauagesimus primus Indictione quartus, quo Caro-
lus Magnus Romanum in a cura coniuge arque filio Pipino
se consulit. Qui igitur Natalem diem Domini Papis, ve-
dictum est, celebravit, magno desiderio exarit, ut Pa-
pa Hadrianus Roma ageret cum Pontifice. Festinauit enim, ut
in die quo ex Ecclesia proscripto solemne baptisma celo-
rari contineat, Rome efficit, quo Pipinus filium eidem
fancio Pontifici, habepatandum offeret. Sed antequam ista
omnia prosequaruntur, Egimard, a telificationem de ve-
menti eiusdem Regis studio erga Romanam Ecclesiam
& basilicam sancti Petri in medium afferamus, qui sit Ca-
rolus celeb[us] pro exercitu facti & venerabilis locu[m] apud Romanam
Ecclesiam beat[us] Petrus apostolus, in cuius donaria magna in pecunia
cum arii argenti necnon & gemmarum ab illo congregata es-
tuta & summa a Pontificis munera missa. Nec illo toto Regni
sua tempore quoquam duxit antiquum, quem vi. Vnde Roma sua ex-
peri, nosq[ue], labore veteri pollet & adularat, & Ecclesia sancti Pe-
tri non solum per illum tunc a defensa, sed etiam sibi opibus pra-
minimis Ecclesias effigie ornata a dicta. Quam cum penderet, tam
intrare quadriga a septem annorum, quibus regnat a faciem
quater tantum illa, veterum solu[n]diorum & sapientiorum causa pro-
digio est, h[ab]et Egimardus, eiusdem Caroli (ut ipse telatur)
Regis alumnus, qui cuncta quae scripit, spectasse etiam o-
culis potuit.

Sed quae de eiusdem Caroli hoc anno Romanam aduen-
tu habeant Annales Francorum sub Caroli filio Ludouico
coconspiciti, in quibus singula singulis redduntur anni,
videamus. Inde anno, inquit, septingentesima et octagesima prima
cum Romanis venientibus honorifice ab Hadriano Papa incepit ei. Et
cum ibi sancti Petri a celebraret, baptizavit idem Pontifex fa-
ciunt cum Pipinum, ex quo in Regem Ludovicum fratrem eius, qui
bus & carmen impinguo, quornus maior Pipinus in Longobardis
minor autem in Aquitanis rex constitutus est. Regi vero Romanis
decreto, Mediolanum veniente, bonus eiusdem ciuitatis Epis-
copus baptizavit ibi sicut eius nomine Gajan, & de sacre fonte
suscepit. Quibus gajan, in Franciam recessit. Sed cum Roma ef-
ficiat, conuca inter ipsam & Hadrianum Pontificem, ut sive Le-
gatus mittent ad Tullensem diu[m] in Bavaria, qui cum conu-
miserat sacramenta, quod Pipino Regi sibi eius ac Francia invi-
taverat, sed et ut faberetur ac obediens esset.

Electi ac directi sunt in hanc legationem de parte Pontificis
Formofus ac Damasus Episcopi, & de parte Regis Richolfus diaconi
autem atque libertharis magister Picerniarum. Quia cum vi iugis e-
runt, committerebat Dux legatos suos in itinere eis emul-
litionem, ut disceret, se aitiam velle ad Regem properare praesentiam,
si tibi tale debet obsequies, sub quibus de sua salute dubitare nulla
sit necesse. Quibus datus sine custodia aqua & normarium ad
legem rectis, sacrae mentis quod inebatur in ait: obsequies
deinceps quae imperi ab omni, fore morta debet, quae Simbolum Regi-
mensis Episcopis a Baiaria in Carnicis ad confinum Regi ad-
dauit. Sed idem Dux dominum rediens, non diu in ea, quam premis-
serat sibi permanebat. Rex autem in eadem villa bivene transiit,
& Satalem Domum & Pascha celebravit, h[ab]et Annales. Vetus Chronicon à Pithoco editum h[ab]et his addidit: Eod[em]
tempore multa signa apparetur, inter qua signum Crucis
fimbrumentum huminum frequentissime vixum est.

Deinde rurantur in Francorum Annalibus, que hoc anno
Graci reddunt, nimur quod Theophanes his narrat
verbis: *Ante secundum Constantini & Ireneos duxit Irene Confabu-
lum Sacellatum & Manualem Primicerium ad Carnium Fradi-
orum Regem, qui plures sibi pupilli tradidit Imperatori Cent-
auri suos. Et sicut placuit ac invenit, ait adhibito inter ves-
tibus, telegerunt Elii, cum Eum humi, ut, Notarium ad doc-
tum illam Graci cum litteras suam & linguam, ut erundes tam
euandam mures Romani Imperii, h[ab]et de his Theophanes.*